

om aarlige Understøttelser fra andre Realskoler. Jeg kan jo gjerne sige, jeg tror forresten det er sagt før, at den høitærede Minister kom med Forslag om at faae en Bevilling i Almindelighed til Realskolerne, foranlediget ved den Uvidelse, som de blive nødt til; men det var nærmest aarlige Bevillinger, der tænkes paa. Saadan opfattede jeg det i hvert Fald. Dette Andragende vedrører derimod et specielt Tilfælde, en speciel Sag, og den paagjældende Skolebestyrer trænger til Understøttelsen og har uregtelig baade ifølge sin Virksomhed og ifølge de foreliggende Omstændigheder efter Udvalgets enstemmige Mening i høi Grad Krav derpaa eller kan have godt Krav paa at faae en saadan Understøttelse. Man har derfor vedtaget at henvise Andragendet til den høitærede Minister, idet naturligvis deri slet ikke skal ligge, at man vil være villig til nu at fravige den tidligere Sædvane med Hensyn til at give Understøttelse til saadanne Skoler. Dette er en anden Ting; derom er der ikke forhandlet. Der er forresten ikke Grund til at tro, at man vil gjøre det. Jeg anbefaler altsaa dette Andragende til den høitærede Ministers Opmærksomhed og Velvilje. Der kan ikke være Spor af Tvivl om, at denne Skole, eftersom den er udstyret og med det Elevantal, den har trods den store Konkurrence, er en god og velleddet Skole. — Hvad Andragendet under Nr. 6 angaar, da have ærede Medlemmer vel gjort sig bekendte med, hvad det gaar ud paa. Jeg skal ikke referere Indholdet af Andragendet, hvilket er gjort i Betænkningen. Kun skal jeg bemærke, at den paagjældende Mand har faaet en Forpagtning, som har været meget slet for ham, hvilket har været foranlediget ved Ting, han ikke kunde have Kjenndskab til. Man er gaaet ud fra, at Sorø Sø havde en Tilserigdom i Righed med, hvad den tidligere har haft. Det viste sig imidlertid, at Naturforholdene have været af en saadan Art, at der egentlig ingen Fjst videre er i den. Den Forpagtningsafgift, han skulde give, nemlig 1,730 Kr. aarlig, var han ikke alene ikke istand til at kunne præstere længere end et Par Aar, men det har ogsaa viist sig, at senere Forpagtere, som have faaet Forpagtningen for 600 Kr., maatte gaa ned til 400 Kr. Andrageren har, som han siger, tilsat sin Formue derved. Smidlertid skal det erkjendes, at det ikke er ved Forpagtningsafgiften alene, han har gjort det; thi den har kun været ca. 3,000 Kr. Naar han taler om, at han har kjøbt Jisseredskaber, som ogsaa have sat ham i Besøstning, da ligger det, tør jeg nok sige, udenfor Udvalgets Mening, at han skulde have Erstatning for disse Ting, og jeg skal gjerne, for at ramme Lanken til alle Sider, sige, at man i det Hele har været noget betænkelig ved Andragendet, men paa den anden Side kan det heller ikke negtes, at Besømmende er stillet noget ekstraordinært, og man har derfor tænkt paa en mindre Godtgjørelse. En

mindre Sum i Forhold til det, han har udgivet, kunde man maasse nok enes om og man foreslaar derfor efter de foreliggende Omstændigheder Andragendet henvist til den høitærede Minister. — Angaaende Andragendet under Nr. 11, da antager jeg ogsaa, at ærede Medlemmer have gjort sig bekendte med dets Indhold, hvorfor jeg heller ikke skal komme nærmere ind derpaa. Jeg skal angaaende Andragendet selv bemærke, at Udvalget er fuldstændig enig om, at Hjardemaal Sogn i kirkelig Henseende er meget uheldig stillet, naar Klithoerne nu i 3 Aar ikke have haft nogen Præst selv, hvad de have været vante til; thi de have været vante til at have en residerende Kapellan der. Klithoerne have, foranlediget derved, kun Gudstjeneste de søgne Dage, paa hvilke de sige, at de daarlig kunne møde, da de fleste af dem da ere paa Arbejde. De have gjentagne Gange henvendt sig til Ministeren om at faae en Præst. Han har ladet Pladsen atter og atter opslaa, og han har givet Embedet en Forbedring af 100 Kr. aarlig, men det har ikke villet hjælpe. Naturligvis er hele Udvalget enig i, at dette er et meget uheldigt Forhold for det paagjældende Sogn. At Flertallet ikke har været med til at gjøre Indstilling, ligger simpelthen deri, at Flertallet har ment, at Ministeren vil kunne forbedre Embedet af de 25,000 Kr. eller 27,000 Kr., hvilket Tal det nu bliver, idet der er foreslaaet paa Folkethingets Finantslov 25,000 Kr. og paa Landstingets Finantslov 27,000 Kr. til utilstrækkelig lønede Præsteembeder. Flertallet har ment, at det var en Selvsølge, at naar Ministeren vilde gjøre Noget, maatte det være af disse Penge der skulde hjælpes paa Embedet. Derfor har man ikke fundet Anledning til at gjøre nogen Indstilling, ligesaa lidt som man har gjort det ved en anden Sag, som jeg ikke her skal nævne, idet man gik ud fra, at Ministeren jo havde visse Summer til sin Raadighed. Derfor er det, at Flertallet udtaler, at man venter, at denne Sag finder sin Afgjørelse ved Finantsloven, og egentlig dermed udtaler, at man haaber, at Ministeren af disse Midler vil faae tilstrækkelige Penge til at komme den paagjældende Menighed til Hjælp med Hensyn til sin Betjening af Præst; thi det skal jeg erkjende, og det tror jeg hele Udvalget erkjender, at det er ingen god Tilstand, som i den Henseende der finder Sted. Videre skal jeg ikke udtale mig.

Dinesen: Paa Udvalgets Mindretals Begne behøver jeg ikke at sige noget Videre om det Spørgsmaal, der sidst blev omtalt af den ærede Ordfører. Jeg skjønner endogaa ikke rettere, end at den Begrundelse af Flertallets Stilling til Spørgsmaalet, som vi hørte fra den ærede Ordfører, mere viser, at Mindretallet har Ret, end at Flertallet har Ret, og jeg vil haabe,